

MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia generala de solutionare a contestatiilor

DECIZIA NR. 39 / 16 .02.2009

privind solutionarea contestatiei formulata de
I.C.

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii cu privire la contestatia formulata de I.C., impotriva procesului verbal de control financiar din data de 29.08.2008 si a Dispozitiei obligatorii.

Societatea contesta procesul verbal de control financiar si Dispozitia obligatorie si solicita anularea masurilor de la :

- pct.4.2 lit.a) si lit.c) de la cap.IV, pct.5.1 de la cap.V si subpunctele nr.3,4,5 si 9 de la cap.VI din Procesul verbal;
- pct.4.2 lit.a) si lit.c) de la cap.IV, din Procesul verbal;
- pct.2,4 si 7 din Dispozitia obligatorie .

Chiar si in raport de data emiterii procesului verbal de control financiar, respectiv 22.09.2008, contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, fiind inregistrata la Directia generala a finantelor publice Dolj sub nr.7237, astfel cum rezulta din stampila Registraturii Directiei generale a finantelor publice aplicata pe originalul contestatiei.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. art.205, art.206 si art.209 alin.1 lit.b) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este legal investita sa solutioneze contestatia formulata de I.C.

1. Prin contestatia formulata impotriva masurilor dispuse prin procesul verbal de control financiar si a dispozitiei obligatorii emise de organele de control financiar din cadrul Administratiei Finantelor Publice pentru contribuabili mijlocii, societatea sustine urmatoarele:

1. Referitor la casarea mijlocului fix, contestatoarea sustine ca directorul general nu a fost solicitat sa dea informatii cu privire la mijloacele fixe care se aflau pe inventarul sau personal la data casarii, nu a beneficiat de asistenta de specialitate si i s-a incalcat dreptul de a cunoaste rezultatele controlului.

De asemenea, contestatoarea sustine ca procesul verbal reflecta trunchiat declaratiile membrilor comisiei de casare si omite un lucru important, respectiv ca membrii comisiei s-au deplasat impreuna cu organul de control la LMP unde se gasesc mijloacele de inventar predate cu ocazia casarii si unde s-a constatat ca exista mai multe materiale componente ale mijlocului fix dezafectat, fotografiile acestora fiind anexate. Din aceasta cauza organele de control au tras concluzii eronate si au dipus Consiliului de Administratie efectuarea unor operatiuni care nu au nici un rost.

Contestatoarea precizeaza ca obiectivul din V F a fost supus furturilor repetate si de aceea organele de politie au recomandat dezafectarea standului care nu mai reprezenta pentru I.C. un obiectiv aducator de venituri. Dezafectarea s-a efectuat in perioada 1997-1998 iar echipamentele au fost aduse in incinta institutului, casarea s-a efectuat mai tarziu pe motiv ca nu era amortizat complet, respectiv calea ferata nu era amortizata si nu putea fi transportata in incinta.

Contestatoarea sustine ca in mod eronat s-a omis sa se precizeze ca o parte din acele mijloace fixe au fost gasite la LMP si ca in urma casarii efective s-au predat la R 2.750 kg fier vechi cu aviz de insotire si factura fiscala in valoare de

Totodata, contestatoarea sustine ca organele de control nu au facut nici o referire la adresa a presedintelui comisiei de casare catre Consiliul de Administratie I.C. prin care se propune aprobarea listei cu mijloacele fixe casate si unde se face mentiunea ca unele piese ramase in urma dezmembrarii vor fi folosite pentru diverse reparatii la alte mijloace fixe existente in I.C..

Potrivit celor sustinute contestatoarea arata ca in mod eronat organele de control au concluzionat ca procesul verbal de casare si operatiunea de inregistrare in evidenta contabila cu NC sunt operatiuni nereale.

2. In ceea ce priveste reevaluarea bunurilor achizitionate inainte de anul 1999, contestatoarea sustine ca potrivit art.1 alin.1 din HG nr.1553/18.12.2003, intrucat nu era obligate, I.C. nu a procedat la reevaluarea imobiliarilor corporale intrucat o asemenea masura ar fi dus la cresterea cheltuielilor cu amortismentele, cu regia generala si regia de sectie peste limita admisa de autoritatile contractante ale programelor de cercetare. De asemenea, ar fi dus la cresterea preturilor si tarifelor mult peste preturile si tarifele practicate de unitati similare din Uniunea Europeana cu care I.C. se afla in competitie acerba si pentru castigarea pietei externe.

Potrivit celor sustinute contestatoarea arata ca organele de control si-au depasit atributiile si nu pot dispune masuri care sa introduca practic unitatea intr-o situatie de faliment sigur.

3. Referitor la masura privind organizarea compartimentului de audit, contestatoarea invoca lipsa de comunicare intre organele de control si directorul general in sensul ca, organele de control nu au avut discutii cu directorul general din care ar fi putut sa afle ca potrivit Ordinului Ministrului Economiei si Comertului I.C. facea parte dintre unitatile de derogare de la Ordinul nr.369/2003 al MEC care nu erau obligate sa-si organizeze compartiment propriu de audit public intern.

De asemenea, contestatoarea sustine ca, mai mult, pe data de 22.07.2008 la sediul MEF a avut loc o consfatuire cu privire la Sistemul de control managerial si exercitarea functiei de audit public intern iar in urma acesteia, prin adresa, contestatoarea a solicitat Directiei de Audit Public Intern din cadrul MEF ca pentru I.C. sa se efectueze auditul public intern de catre structura din cadrul MEF intrucat organizarea unei structuri proprii ar duce la cresterea cheltuielilor de regie generala iar sumele pentru care se impune efectuarea auditului sunt la nivel destul de mic, respectiv ... Euro/an. Pana la data prezentei contestatoarea nu a primit un raspuns si in consecinta considera ca intrucat au trecut 30 de zile de la solicitare aceasta a fost aprobata tacit.

4. In ceea ce priveste subpunctele nr.3,4,5 si 9 de la cap.VI din procesele verbale, contestatoarea sustine ca acestea nu sunt decat concluzii eronate ale constatarilor incomplete si nedocumentate ale controlului efectuat cu privire la spetele in cauza.

II. Prin procesul verbal de control financiar si Dispozitia obligatorie emise de organele de control financiar din cadrul Administratiei finantelor publice pentru contribuabili mijlocii au fost analizate cauzele care au condus la masurile dispuse, astfel:

Prin procesul verbal, la cap.IV pct.4.2 lit.a) s-au constatat urmatoarele:

I.C. s-a infiintat in baza HG nr.81/1999 patrimoniul acestuia fiind preluat de la pe baza de protocol de predare-primire, conform bilantului incheiat la data de 30.06.1998 si are ca obiect administrarea cu diligena unui bun proprietar a bunurilor proprietate publica si privata a statului precum si alte bunuri proprii dobandite conform legii.

La solicitarea organelor de control financiar de a se prezenta protocolul de predare-primire prin adresa directorul general a raspuns ca *“nu a fost intocmit in mod formal”* aspectele necesare organelor de control putand fi identificate cu ajutorul listelor de inventar anterioare si ulterioare datei de 30.06.1998.

Ca urmare, in lipsa protocolului de predare-primire organele de control financiar au luat ca baza de verificare procesele verbale anuale de inventariere din perioada controlata, respectiv 2005-2007.

Astfel, organele de control financiar au constatat ca pe anul 2005 nu rezulta diferente insa pe anul 2006, prin procesul verbal de inventariere, contabilul sef, membru in comisia centrala de inventariere a semnat procesul verbal cu obiectiuni in sensul ca tronsonul de cale ferata Jiu – Calafat nu a fost casat prin procesul verbal de casare fapt ce rezulta din documentele anexate la acesta, respectiv NC iar membrii comisiei au refuzat sa se deplaseze in V F pentru inventarierea tronsonului de cale ferata .

Pentru anul 2007, procesul verbal de inventariere este de asemenea semnat cu obiectiuni de catre aceeaasi persoana in sensul ca tronsonul de cale ferata J – C nu a fost sczut din contabilitate deoarece

aceasta pozitie a fost taiata din lista mijloacelor fixe casate si faptul ca soldul scriptic al mijloacelor fixe inventariate este de lei si nu lei.

Din verificarea evidentelor contabile controlul a constatat ca institutul a inregistrat cu NC procesul verbal de casare a mijloacelor fixe de natura obiectelor de inventar, pe lista figurand "*Stand de incercari vehicule neconventionale*" nr. de inventar si "*Statie alimentare vehicule neconventionale*" numar de inventar, ambele fiind pe inventarul domnului A M – D G, unde exista mentiunea "*predate la LMP pentru piese si predate la LMP si dezmembrate pentru S*".

La solicitarea controlului nu au fost prezentate documente din care sa rezulte transferul acestora din inventarul personal al domnului A M – D G si care sa fie inregistrate in evidenta contabila a I.C..

Din verificarile efectuate la LMP, unde s-a incheiat Nota de constatare, rezulta ca nici mijlocul fix "*Statie alimentare vehicule neconventionale*" si nici elemente componente ale acestuia nu au fost preluate de seful LMP si nici de numitul S – salariat in cadrul LMP.

Din constatari rezulta ca cele doua mijloace fixe au avut in componenta – potrivit procesului verbal, urmatoarele:

1. *Stand de incercari vehicule neconventionale:*

- transformator de 630KVA la 20/04 KV;
- separator de 20 KV;
- celula cip 20 KV cu IUP;
- transformator de 200 KVA la 0,4/04 KV;
- gard de protectie din placi si stalpi din beton, pe o inaltime de 2 m si o lungime de 300 ml.;
- 3 buc. D.R.V.S. de 20 KV.

2. *Statie alimentare vehicule neconventionale:*

- transformator de 1.500 KVA la 20/0,647 KV;
- dulap redresor de 825V/1 600A tip RSTU 0,8/1 600-25 B1;
- celual bara pozitiva comanda si protectie;
- separator STI 20 KV;
- intrerupator OROMAX 2 500 A;
- contor trifazat CA 32, altele.

Din verificarea documentelor puse la dispozitia organelor de control financiar a rezultat din procesul verbal de inventariere intocmit in VF lipsa celor doua mijloace fixe mentionate, fapt precizat prin referatul.

Ca urmare, organele de control financiar au constatat ca in evidenta contabila s-a inregistrat casarea mijloacelor fixe in suma totala de

.....lei (ROL) cu NC fara sa reflecte realitatea deoarece acestea se refera la mijloace fixe ce nu existau in fapt si care nu puteau fi predate la LMP. De asemenea, s-a constata ca institutul nu a putut face dovada cu documente a materialelor rezultate din casare precum si a modului de valorificare a acestora.

Totodata, organele de control financiar au solicitat directorului general, cu adresa, sa prezinte constatarile comisiei numite in baza Hotararii CA din data de 06.03.2001, la care s-a raspuns cu adresa, in sensul ca nu a identificat alte documente cu privire la acest aspect precum si faptul ca membrii comisiei de casare stau la dispozitia organelor de control financiar pentru lamurirea aspectelor.

Avand in vedere Decizia emisa de directorul general in baza Hotararii CA din data de 06.03.2001 prin care se stabileste comisia ce va stabili valoarea de inventar aferenta indusului si sinei a -3 – a din total valoare de inventar aferenta mijlocului fix cu numar de inventar organele de inspectie fiscala au constatat ca directorul general a deturnat Hotararea CA dandu-i comisiei un alt obiectiv decat cele stabilit in consiliu de administratie.

Prin procesul verbal comisia a constatat, potrivit fotografiilor, ca pe teren nu a existat niciodata o a doua cale ferata.

Din notele explicative luate de la doua persoane care au facut parte din comisia de inventariere si din comisia de casare a rezultat ca inventarierea in anul 2000 s-a efectuat faptic la fata locului si din informatiile ulterioare au aflat ca toate componentele din standul din V F urmau sa fie demontate si aduse in incinta I.C.. insa nu au participat personal la aceasta actiune.

Potrivit celor constatate organele de control financiar au concluzionat:

- cele doua mijloace fixe "*Stand de incercari vehicule neconventionale*" nr. de inventar si "*Statie alimentare vehicule neconventionale*" cu nr. de inventar nu mai existau faptic din anul 2000;

- cele doua mijloace fixe nu au fost casate si nici transferate la LMP acestea ramanad pe inventarul directorului general;

- listele de inventariere pentru perioada 2001 – 2004 nu reflecta realitatea;

- procesul verbal si documentul pe care este facuta mentiunea "*predate la LMP*" nu reflecta realitatea, astfel ca au fost incalcate prevederile art.6 alin.1 si 2 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata.

De asemenea, s-a constatat ca si pe perioada 2006 – 2007, cand s-au casat si alte mijloace fixe nu exista procese verbale cu

materialele si cantitatile rezultate in urma casarii si predarea acestora catre gestiuni, fapt ce contribuie la imposibilitatea stabilirii cheltuielilor efectuate si veniturilor obtinute. S-a constatat ca au fost incalcate si prevederile art.23 din Legea nr.15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicata, potrivit carora la scoaterea din functiune a mijloacelor fixe ale agentilor economici la care statul detine peste 50% din capitalul social se va urmari valorificarea la maximum a ansamblurilor si pieselor in cadrul unitatii sau prin vanzarea, pe baza de licitatie publica organizata potrivit legii.

Prin Dispozitia obligatorie s-a dispus: *“Consiliul de administratie va stabili valoarea de piata actualizata si prejudiciul cauzat de lipsa mijloacelor fixe, constatat prin procesul verbal de inventariere, scazute din evidenta contabila in mod nereal cu procesul verbal de casare, operatiune inregistrata in evidenta contabila cu NC si va stabili persoanele vinovate.”*

Cu adresa organele de control financiar au transmis Parchetului de pe langa Judecatoria c plangere penala impreuna cu procesul verbal si Dispozitia obligatorie cu privire la aceste aspecte.

2. La cap.IV pct.4 lit.c) din Procesul verbal s-au constatat urmatoarele:

I.C. nu a reevaluat pe perioada de la data infiintarii pana la data de 31.12.2007 patrimoniul institutului, valoarea mijloacelor fixe din evidenta contabila nu reflecta valoarea reala de piata a acestora. Spre exemplu:

- Laborator LIT + P administrativ numar de inventar valoarelei;
- cladire corp C+D LMP numar de inventar, valoare lei;
- cladire corp B LMP numar de inventar, valoarelei;
- imprejmuire gard LMP numar de inventar, valoare lei;
- birou cu doua corpuri numar de inventar, valoare ...lei.

Avand in vedere cele de mai sus organele de control financiar au constatat ca valorile inscrise in bilanturile contabile si situatiile financiare nu prezinta realitatea, nefiind in concordanta cu valoarea justa a mijloacelor fixe din patrimoniul institutului, nefiind respectate prevederile art.108(1) si art.110(6) din OMFP nr.1752/2005 .

Din analiza bilanturilor contabile s-a constatat ca bunurile achizitionate inainte de 1999 figureaza inregistrate in evidenta contabila cu valori derizorii, mult sub valoarea justa a acestora astfel ca, au fost incalcate prevederile art.9(1) din Legea nr.82/1991, republicata, pentru aceasta facandu-se vinovat presedintele CA al I.C..

Prin Dispozitia obligatorie, la pct.4, s-a dispus: *“Intrucat bunurile achizitionate inainte de 1999 figureaza inregistrate in evidenta contabila ca*

valori derizorii, mult sub valoarea justa a acestora, se va proceda la reevaluarea tuturor bunurilor ce alcatuiesc patrimoniul astfel incat sa existe concordanta intre valoarea justa si valoarea inregistrata in evidenta contabila”.

Cu adresa organelor de control financiar au transmis Parchetului de pe langa Judecatoria C plangere penala impreuna cu procesul verbal si Dispozitia obligatorie cu privire la acest aspect .

3. Referitor la cap.V pct.5.2 din Procesul verbal, s-au constatat urmatoarele:

In conformitate cu prevederile art.35 din HG nr.637/2003 pentru aprobarea regulamentului cadru de organizare si functionare a institutelor nationale de cercetare-dezvoltare I.C. avea obligatia organizarii auditului financiar.

Organele de control financiar au constatat ca pentru perioada supusa verificarii institutul nu a organizat auditul financiar nerespectand prevederile art.35 din HG nr.637/2003 si prevederile art.34 alin.3 din Legea Contabilitatii nr.825/1991, republicata.

Institutul a prezentat Ordinul MEC nr.268/19.11.2003 de unde rezulta ca institutul nu-si va organiza compartimentul propriu de audit intern, activitatea de audit intern fiind exercitata de Serviciul de audit intern din cadrul MEC.

Totodata, s-a constatat ca pe exercitiul financiar 2005 situatiile financiare anuale au fost certificate de un expert contabil, membru CECAR intocmindu-se raport de atestare in care se face mentiunea ca nu s-a efectuat audit iar pentru exercitiile 2006 si 2007 situatiile financiare nu au mai fost supuse certificarii.

Prin Dispozitia obligatorie, la pct.7, s-a dispus: *“Se vor lua toate masurile necesare in vederea organizarii desfasurarii auditului financiar”.*

La pag.22 din procesul verbal incheiat de organele de control financiar se precizeaza *“tratamentul fiscal al acestor sume se va efectua prin inspectia fiscala care va urma controlului financiar”.*

III. Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei si avand in vedere motivatiile contestatoarei si constatarile organului de control financiar, in raport cu actele normative invocate de acestea, se retin urmatoarele:

1. Referitor la constatarea privind prejudiciul cauzat de lipsa mijloacelor fixe si nerespectarea prevederilor art. 23 din Legea nr.15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor, este investita sa se pronunte pe fondul cauzei in conditiile in care organele de control financiar au inaintat Parchetului de pe langa Judecatoria C, prin adresa, plangere penala impreuna cu procesul verbal de control financiar si Dispozitia obligatorie.

In fapt, din constatarile organelor de control financiar rezulta lipsa unor mijloace fixe aflate in inventarul personal al D G al I.C. constand in *“Stand de incercari vehicule neconventionale”* numar de inventar si *“Statie alimentare vehicule neconventionale”* numar de inventar nr.352528, ce se regasesc in procesul verbal de casare, sunt scazute din evidenta contabila prin NC dar pentru care nu se prezinta documente din care sa rezulte materialele si cantitatile rezultate in urma casarii si modul de valorificare a acestora nefiind astfel respectate prevederile art.23 din Legea nr.15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicata, care precizeaza:

“La scoaterea din funcțiune a mijloacelor fixe aparținând agenților economici la care statul deține peste 50% din capitalul social se va urmări valorificarea la maximum a ansamblurilor, subansamblurilor și pieselor componente prin executarea unor mijloace fixe noi, ca piese de schimb în cadrul unității respective sau prin vânzare, pe bază de licitație publică, organizată potrivit legii.”

Ca urmare, organele de inspectie fiscala, au dispus, prin Dispozitia obligatorie: *“Consiliul de administratie va stabili valoarea de piata actualizata si prejudiciul cauzat de lipsa mijloacelor fixe, constatat prin procesul verbal de inventariere, scazute din evidenta contabila in mod nereal cu procesul verbal de casare, operatiune inregistrata in evidenta contabila cu si va stabili persoanele vinovate”*.

Cu adresa organele de control financiar au transmis Parchetului de pe langa Judecatoria C plangere penala impreuna cu procesul verbal si Dispozitia obligatorie in vederea efectuării cercetării penale intrucat faptele mentionate ar putea intruni elementele constitutive ale unei infractiuni prin incalcarea prevederilor art.43 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata, de care se face vinovat directorul general al I.C..

In drept, art.214 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;(.....)

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

Astfel, între stabilirea valorii prejudiciului cauzat de lipsa mijloacelor fixe constatate cu ocazia inventarierii și cercetarile în curs există o stransă interdependență de care depinde soluționarea cauzei în procedura administrativă.

Această interdependență constă în faptul că organele de control financiar au constatat că institutul nu poate face dovada că două mijloace fixe aflate pe inventarul personal al directorului general au fost transferate către LMP și/sau înregistrate în contabilitatea institutului precum și faptul că nu prezintă documente din care să rezulte cantitățile și materialele rezultate din casare sau cu privire la modul de valorificare a acestora nefiind respectate prevederile art.23 din Legea nr.15/1994, republicată, în condițiile în care stabilirea existenței și implicit a cuantumului prejudiciului din aceste fapte va sta la baza inspecției fiscale ce va urma controlului financiar curent în vederea stabilirii influențelor privind obligațiile fiscale de plată către buget.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestărilor nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care va suspenda soluționarea contestației pe cale administrativă.

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală, cu caracter definitiv, procedura administrativă va fi reluată în condițiile legii.

2. Referitor la măsura dispusă în sarcina institutului de a efectua reevaluarea imobilizărilor din patrimoniu, cauza supusă

solutionarii este de a stabili daca sintagma “*pot proceda*” prevazuta la art.108 din OMFP nr.1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene reprezinta o norma imperativa cum sustine organul de control financiar si pentru care societatea contestatoare este obligata sa procedeze la reevaluarea bunurilor ce alcatuiesc patrimoniul sau este o norma facultativa si societatea nu este obligata la reevaluare bunurilor din patrimoniu.

In fapt, s-a constatat ca bunurile institutului achizitionate inainte de 1999 figureaza in evidenta contabila cu valori derizorii, mult sub valoarea justa a acestora, valoarea mijloacelor fixe din patrimoniul institutului la data de 18.02.1999, data infiintarii I.C., fiind aceeasi cu cea inregistrata la 31.12.2007.

Astfel, organele de control financiar au constatat prin procesul verbal de control financiar ca valorile inscrise in situatiile financiare nu prezinta realitatea nefiind in concordanta cu valoarea justa a mijloacelor fixe din patrimoniul institutului si nefiind respectate prevederile art.108(1) si art.110 (6) din OMFP nr.1752/2005 si ale art.9(1) din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata.

Ca urmare, prin Dispozitia obligatorie, au dispus: “***Intrucat bunurile achizitionate inainte de 1999 figureaza inregistrate in evidenta contabila cu valori derizorii, mult sub valoarea justa a acestora, se va proceda la reevaluarea tuturor bunurilor ce alcatuiesc patrimoniul astfel incat sa existe concordanta intre valoarea justa si valoarea inregistrata in evidenta contabila***”.

Contestatoarea solicita anulara acestei masuri pe motiv ca HG nr.1553/2003 privind reevaluarea imobilizărilor corporale și stabilirea valorii de intrare a mijloacelor fixe **precizeaza ca agentii economici pot proceda la** reevaluarea imobilizarilor corporale, **neexistand obligativitatea efectuării reevaluării** precum si faptul ca o astfel de masura ar conduce la cresterea cheltuielilor cu amortismentele si cu regia generala, mult peste limita admisa de autoritatile contractante ale programelor de cercetare.

In drept, art.108(1) din OMFP nr.1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, invocat de organele de control financiar:

“108. - (1) Entitățile pot proceda la reevaluarea imobilizărilor corporale existente la sfârșitul exercițiului financiar, astfel încât acestea să fie prezentate în contabilitate la valoarea justă, cu reflectarea

rezultatelor acestei reevaluări în situațiile financiare întocmite pentru acel exercițiu.”

109. - (1) Reevaluarea immobilizărilor corporale se face la valoarea justă de la data bilanțului. Valoarea justă se determină pe baza unor evaluări efectuate, de regulă, de profesioniști calificați în evaluare, membri ai unui organism profesional în domeniu, recunoscut național și internațional.”

Si ale art.110 alin.6 din acelasi act normativ, care prevede ca:

“(6) Reevaluările trebuie făcute cu suficientă regularitate, astfel încât valoarea contabilă să nu difere substanțial de cea care ar fi determinată folosind valoarea justă de la data bilanțului.”

Se retine ca prevederea legala mai sus mentionata are caracter potestativ si nu imperativ, ceea ce inseamna ca realizarea respectivei cerinte depinde de vointa contribuabilului, avand natura unei recomandari.

Totodata, se retine ca, daca legiuitorul ar fi dorit investirea unui caracter imperativ respectivei prevederi legale, ar fi impus partilor o anumita conduita a carei respectare este garantata, la nevoie, cu ajutorul fortei de constrangere a statului, situatie care nu este subscrisa speței.

HG nr.403/2000 privind reevaluarea immobilizărilor corporale, prevede:

*“(1) Societățile comerciale, indiferent de forma de proprietate, regiile autonome, societățile și companiile naționale, institutele de cercetare și celelalte categorii de agenți economici **pot proceda** la reevaluarea immobilizărilor corporale aflate în patrimoniul lor la data de 31 decembrie a anului precedent, pe baza ratei inflației comunicate de Comisia Națională pentru Statistică, astfel încât rezultatul reevaluării să fie cuprins în bilanțul contabil al anului respectiv.”*

si HG nr.1553 din 18 decembrie 2003 privind reevaluarea immobilizărilor corporale și stabilirea valorii de intrare a mijloacelor fixe care prevede ca:

*“(1) Societățile comerciale, indiferent de forma de proprietate, regiile autonome, societățile și companiile naționale, **institutele de cercetare** și celelalte categorii de agenți economici **pot proceda** la reevaluarea immobilizărilor corporale aflate în patrimoniul lor la data de 31*

decembrie 2003, astfel încât rezultatul reevaluării să fie cuprins în situațiile financiare ale anului 2003.”

Prevederile legale de mai sus, in vigoare pe perioada 1999 – 2007, nu au caracter imperativ ci unul facultativ, prevederea fiind “*pot proceda la reevaluarea imobilizarilor*” .

Insa, avand in vedere actul normativ privind infiintarea I.C., respectiv HG nr.81/11.02.1999 privind înființarea IC, care la art.4, prevede ca:

“ Patrimoniul IC, reevaluat potrivit reglementărilor legale în vigoare, este de 2.698.527 mii lei și se preia de la I C, pe bază de protocol de predare-preluare, conform bilanțului contabil încheiat la data de 30 iunie 1998.”

Iar prin anexa 2 privind REGULAMENTUL de organizare și funcționare a IC, la art.5, se prevede:

“Conform bilanțului contabil încheiat la data de 30 iunie 1998, institutul are un patrimoniu propriu în valoare de lei, care cuprinde imobilizări corporale și necorporale.”

Potrivit celor de mai sus se retine ca IC s-a infiintat la data de 18.02.1999 si a preluat de la IC, patrimoniul reevaluat conform prevederilor legale in vigoare pana la data de 30.06.1998.

In Monitorul Oficial nr.530 din 31 decembrie 1998 a fost publicata HG nr.983/29.12.1998 privind reevaluarea clădirilor, construcțiilor speciale și a terenurilor, care la art.1 prevede ca:

“Societățile comerciale, indiferent de forma de proprietate, regiile autonome, institutele naționale de cercetare și celelalte categorii de agenți economici vor proceda la reevaluarea clădirilor, construcțiilor speciale și a terenurilor, precum și a imobilizărilor corporale în curs de natura clădirilor și construcțiilor speciale, existente în patrimoniul lor la 30 iunie 1998.”

Iar la art.4 din acelasi act normativ se prevede ca :

“Rezultatele reevaluării categoriilor de imobilizări prevăzute la art. 1, diminuate, după caz, cu amortizarea aferentă gradului de

neutilizare, înregistrată până la data de 31 decembrie 1996, vor fi cuprinse în bilanțul contabil încheiat la 31 decembrie 1998.”

Avand in vedere ca preluarea patrimoniului s-a efectuat pe bază de protocol de predare-preluare, conform bilanțului contabil încheiat la data de 30 iunie 1998 precum si faptul ca infiintarea IC a avut loc la data de 18.02.1999 se retine ca prin procesul verbal de control financiar nr.6737/29.08.2008 organele de control financiar nu au analizat daca s-a efectuat reevaluarea conform actelor normative care invederau printr-o norma imperativa reevaluarea imobilizarilor corporale pe perioada supusa verificarii cat si punerea in executare a HGR nr.983/29.12.1998.

Pe cale de consecinta, se va desfiinta masura dispusa de organele de control financiar de la cap.4.2 lit.c) din procesul verbal de control financiar cat si pct.4 din Dispozitia obligatorie privind reevaluarea tuturor bunurilor ce alcatuiesc patrimoniul IC urmand sa se procedeze la reanalizarea acestei masuri in functie de cele precizate in decizie.

3. Referitor la masura de organizare si desfasurare a auditului financiar, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca IC avea obligatia sa ia masuri privind organizarea si desfasurarea auditului financiar in conditiile in care contestatoarea sustine ca nu avea obligatia sa-si organizeze compartiment propriu de audit public intern.

In fapt, organele de control financiar au constatat ca potrivit prevederilor din Regulamentul cadru de infiintare si functionare a institutelor de cercetare, aprobat prin HG nr.637/2000, acestea trebuie sa-si organizeze auditul financiar, avand in vedere ca situatiile financiare anuale ale institutului au fost certificate in anul 2005 de catre un expert – membru CECAR iar pe perioada 2006 – 2007 situatiile financiare nu au fost certificate.

In drept, potrivit art.34 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata:

“(1) Situațiile financiare anuale ale persoanelor juridice de interes public sunt supuse auditului financiar, care se efectuează de către auditori financiari, persoane fizice sau juridice autorizate, în condițiile legii.

(2) În înțelesul prezentei legi, prin persoane juridice de interes public se înțelege: instituțiile de credit; instituțiile financiare nebancare, definite potrivit reglementărilor legale, înscrise în Registrul general; societățile de asigurare, asigurare-reasigurare și de reasigurare; entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private; societățile de servicii de investiții financiare, societățile de administrare a investițiilor și organismelor de plasament colectiv, autorizate/avizate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare; societățile comerciale ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată; companiile și societățile naționale; persoanele juridice care aparțin unui grup de societăți și intră în perimetrul de consolidare de către o societate-mamă care aplică Standardele internaționale de raportare financiară.

(3) Sunt auditate și situațiile financiare întocmite de entitățile care au această obligație conform legislației specifice acestora.

Potrivit art.35 din HG nr.637/2003 pentru aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a institutelor naționale de cercetare-dezvoltare:

“Institutul național își va organiza controlul financiar preventiv propriu și auditul financiar, potrivit legii.”

Totodata, potrivit OMFP nr.1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, La SECȚIUNEA 1 “DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND SITUAȚIILE FINANCIARE ANUALE” se prevede ca :

‘3.5. - (1) Situațiile financiare anuale întocmite de persoanele juridice prevăzute la pct. 3 alin. (1) sunt auditate potrivit legii.’

Iar la SECȚIUNEA 10 “AUDITAREA SAU VERIFICAREA SITUAȚIILOR FINANCIARE ANUALE”, din același act normativ, se prevede ca:

“ 263. - (1) Situațiile financiare anuale ale entităților se auditează de către una sau mai multe persoane fizice sau juridice autorizate în condițiile legii.”

Fata de prevederile legale in vigoare se retine ca masura dispusa de organele de control financiar de a se lua masuri pentru organizarea desfasurarii auditului financiar este legala.

Avand in vedere masura dispusa, contestatoarea sustine ca prin Ordinul MEC nr.268/2003 s-a prevazut ca I.C. face parte dintre unitatile care, prin derogare de la Ordinul MEC nr.369/2003, nu erau obligate sa-si organizeze compartiment propriu de audit public intern.

Motivatia contestatoarei nu se poate retine intrucat masura dispusa de organele de control financiar se refera la organizarea desfasurarii auditului financiar si nu la audit public intern.

Astfel, potrivit art.2 din OUG nr.75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicata:

“Auditul financiar reprezintă activitatea de examinare, în vederea exprimării de către auditorii financiari, a unei opinii asupra situațiilor financiare, în conformitate cu standardele de audit, armonizate cu standardele internaționale de audit și adoptate de Camera Auditorilor Financiari din România, denumită în continuare Camera.”

Iar potrivit Legii nr.672/2002 privind auditul public intern:

“a) audit public intern - activitatea funcțional independentă și obiectivă, care dă asigurări și consiliere conducerii pentru buna administrare a veniturilor și cheltuielilor publice, perfecționând activitățile entității publice; ajută entitatea publică să își îndeplinească obiectivele printr-o abordare sistematică și metodică, care evaluează și îmbunătățește eficiența și eficacitatea sistemului de conducere bazat pe gestiunea riscului, a controlului și a proceselor de administrare”.

Ca urmare se va respinge contestatia ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

In ceea ce priveste motivatia contestatoarea potrivit careia contesta subpunctele nr.3,4,5 si 9 de la cap.VI din procesele verbale in sensul ca acestea nu sunt decat concluzii eronate ale constatarilor incomplete si nedocumentate ale controlului efectuat cu privire la spetele in cauza, se retine ca la cap.VI din procesele verbale si concluziile si masurile nu sunt enumerate cu cifre arabe ci cu liniute si asterisc-uri, astfel ca nu rezulta daca contestatoarea se refera si la alte masuri ale organelor de control financiar dispuse ca urmare a constatarilor, neaducand alte argumente care sa contrazica aspectele constatate de organele de control financiar.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei, in temeiul art. 214 alin.1 lit.a) si alin.3 din OG nr.92/2003, republicata, art.9(1), 10, 30, 30², 41 lit.d) din Legea nr.82/1991, republicata, art.108(1), art.224(1), pct.3.5 din Sectiunea I, pct.226 din Sectiunea 10 din OMFP nr.1752/2005, art.35 din HG nr.637/2003, coroborate cu art.206, art.207 si art.209 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

1. Suspendarea solutionarii cauzei pentru masura privind stabilirea prejudiciului cauzat de lipsa a doua mijloace fixe pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului organului de control financiar urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea sa fie inaintat organului competent conform legii, pentru solutionarea cauzei in functie de rezolvarea laturii penale.

2. Desfiintarea masurii dispusa de organele de control financiar la cap.4.2 lit.c) din procesul verbal de control financiar cat si la pct.4 din Dispozitia obligatorie privind reevaluarea patrimoniului urmand ca organele de control financiar sa reanalizeze aceasta masura in functie de cele prezentate in decizie.

3. Respingerea contestatiei ca neintemeiata pentru masura privind organizarea desfasurarii auditului financiar dispusa prin Dispozitia obligatorie.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel C i, in termen de 6 luni de la comunicare.